

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Азъ ти казахъ че искамъ да ся поразговорѣ съ него.

ГУБЕТТА.

Лесно нѣщо. Испроводете врагартъ-тъ Астолфо да му каже, че Ваше Высочество го чакате да дойде днесъ на еди-кой часъ въ палатъ-тъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Щѣ направѣтъ тѣй, нѣ той ще ли дойде?

ГУБЕТТА

Успокоете ся Господже, той слѣдъ малко трѣба да замине отъ тукъ съ прѣтели-тъ си, които сѣ ва засрамили.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Мыслятъ ли тя еще за графъ Белверанскы?

ГУБЕТТА

Мыслятъ мя цѣлъ Испанеолець отъ петы-тъ до глава-та. Азъ имъ съмь единъ отъ най вѣрны-тъ прѣтели. По нѣкоги имъ заемамъ пары.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Пары! защо имъ сѣ?

ГУБЕТТА

Хе! За иждивяваніе.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ, на старна.

О Боже мой! упаци ми Дженаро!

ГУБЕТТА

Освѣтъ туй, испанеолець-тъ, или този кой-то иска да ся казва такъвъ, трѣба да е всегда весель и да знае да тегли дявола отъ опашката. И върху това, госпоже, дохожда ми едно размышленіе.